

Motion till riksdagen 2023/24:1712

av **Margareta Cederfelt (M)**

Antibiotikaresistens är fortfarande ett globalt hälsoproblem

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett intensifierat arbete för insatser i syfte att stoppa utbredningen av antibiotikaresistens och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Fungerande antibiotika är avgörande för en fungerande hälso- och sjukvård, såväl nationellt som globalt.

Med en ökande antibiotikaresistens minskar hälso- och sjukvårdens möjligheter att utföra säkra behandlingar oavsett om det handlar om rutinbehandlingar eller avancerade åtgärder. Allt från cancerbehandlingar till kejsarsnitt står på spel. Enligt statistik från WHO avlider årligen hundratusentals personer globalt till följd av antibiotikaresistens. Om några decennier spås antalet avlidna till följd av antibiotikaresistens öka till miljontals i det fall den uppåtgående utvecklingen för antibiotikaresistens inte bryts.

Utvecklingen av nya antibiotika är naturligtvis nödvändig och fyller en viktig funktion och kan leda till att nya sjukdomar kan behandlas. Men om utvecklingen av nya antibiotika endast handlar om att utveckla nya läkemedel för att övervinna de redan antibiotikaresistenta bakterierna är den fortsatta utvecklingen ohållbar.

För att motverka antibiotikaresistens behövs andra åtgärder. Dels handlar det om förebyggande arbete inom hälso- och sjukvården men också om beteendeförändringar hos hälso- och sjukvårdspersonal och patienter.

För att stoppa utvecklingen av den negativa antibiotikaresistensen behövs också forskning om vilka faktorer som är centrala för att bromsa resistensutvecklingen. Det behövs även uppföljning av resistensutvecklingen.

Vidare behöver näringslivet engageras i arbetet mot antibiotikaresistens, såväl läkemedelsbranschen som vårdgivare. Andra viktiga grupper att engagera är civilsamhället, exempelvis patient- och anhörigföreningar.

Frågan om antibiotikaresistens är global och problemet kan inte lösas på vare sig nationell eller EU-nivå utan det behövs ett globalt perspektiv så som det WHO står för.

Det finns många fördomar kring antibiotika, exempelvis att det är en fråga på individnivå, dvs om individen inte äter antibiotika kan den inte utveckla resistens. Ett annat exempel är att inför en resa ta med antibiotika för säkerhets skull. Ytterligare exempel är när patienter under mer eller mindre hotfulla beteenden kräver att behandlande läkare skriver ut antibiotika.

Det omvända förhållandet gäller förstås också, dvs att läkare föreskriver antibiotika för att tillfredsställa patientens önskningar utan medicinsk grund.

Frågan om antibiotikaresistens behöver bemötas multiprofessionellt ur ett globalt perspektiv. Där beteende, utbildning, forskning, utveckling, hygien, medicin, farmakologi samt ekonomi inkluderas och där samhällets olika delar såsom individ, civilsamhälle, professioner, utbildning, hälso- och sjukvård, näringsliv, myndigheter inkluderas.

Margareta Cederfelt (M)